

тыя точки скоро ся расчюло по всичкѣхъ Германіяхъ, боито направили да ся прочюе Витенбергскый проповѣдникъ. Нѣкои учени доминиканци ся повдигнали да забраняють Тецеля, и писали срѣщо точки-ты на Лютера: Лютеръ имъ отговарялъ. Негови-ти отговори ся чели насякждѣ съ все сърдце, и направили голѣмо вълнение. Голѣмци-ти, духовенство-то, градове-ти и университети-ти ся раздѣлили на партии; едни (най-вече Сѣверна Германія) были откамъ Лютера, а други откамъ противници-ты му. Той си ималъ силенъ закрыльникъ саксонскый курфирстъ Фридриха Мждрый. Пана Львъ Х издалъ папско писмо (буллѣ), съ което заповѣдвалъ да ся изгоряють съчинения-та на Лютера като расколническы, и го плашилъ, че ще го прокълне, ако ся не покае. Това писмо лепили по стѣны-ты, и въ нѣкои градове наистинѣ были изгорени отъ съчинения-та Лютеровы; нѣ въ нѣкомъ хвърляли калъ на папско-то писмо. А въ Витенбергъ Лютеръ, заедно съ учители и ученици, излѣзълъ извънь града, и изгорилъ папско-то писмо (1520 г.). Така той съ славѣ ся отдѣлилъ отъ Католическѣ-тѣ църквѣ. Това станжло наскоро слѣдъ смърть-тѣ на Максимилиана I, когатѣ Фридрихъ Мждрый былъ намѣстникъ царскый прѣди да ся избере новъ царь. Той закрылялъ тогава Лютера и не го давалъ въ рѣцѣ-ты на врагове-ты му.

Карлъ V кога былъ избранъ за германскый царь, той спорядъ обычая свыкалъ държавенъ сборъ (сеймъ), който тоя пѣть станжалъ въ градъ Вормсъ (1521). Тамъ освѣнь работы-ты на царциѣ-тѣ казали да разгядають и работѣ-тѣ на Лютера. Новый царь повикалъ Лютера на сбора, и му далъ писмо да го незакача никой. Приятеле-ти на Лютера му казвали да не ходи на сбора да не испати като Хусса. Нѣ Лютеръ отышълъ. Кога отывалъ много свѣтъ ся стичалъ да види безстрашный прѣобразователь и да чюять неговѣ-тѣ проповѣдѣ. Пръвъ пѣть кога излѣзълъ Лютеръ прѣдъ царя, дѣто были събрани много князове, графове и барони отъ всячко-то царство, поблѣднѣлъ и ся освѣнилъ. Попытали го ще си сѣди ли на мнѣние-то, което е написалъ въ съчине-